SODANKYLÄN VPK
1931 — 1981

Sodankylän kunnanvaltuuston puheenjohtaja Oiva Hyttinen

JUHLIVALLE SODANKYLÄN VPK:LLE

Puolivuosisataa täyttävälle Sodankylän VPK:lle on aiheellista esittää kunnan ja kuntalaisten vilpittömät kiitokset hyvin suoritetusta tehtävästä. Kaikkia VPK:ssa vuosikymmenien aikana toimivia on kannustanut aito palokunta-aate. Tehokkaalla ja määrätietoisella harjoitustoiminnalla Sodankylän VPK:sta on kehittynyt Lapin läänin parhaimpiin kuuluva vapaapalokunta. Kuntalaisina voimme luottaa siihen, että vahingon sattuessa paikalle rientää tehtävänsä taitava palokunta.

Erityisesti on aihetta esittää kiitokset siitä aatteellisesta kasvatustyöstä mitä VPK on jäsenistönsä keskuudessa tehnyt. Palokuntanaiset ovat toimineet ihailtavalla tavalla palokunnan tukena, antaen apuaan aina sinne missä sitä kulloinkin on tarvittu. Nuoriso-osasto on vetänyt riveihinsä lukuisan määrän nuoria poikia ja tyttöjä hyvien harrastusten pariin. Suuri arvoinen on se työ minkä palokuntanaiset ja nuoriso-osasto ovat kasvattavina yhteisönä tehneet. Kasvatus- ja koulutustyössään VPK on onnistunut. Siitä on osoituksena aina valmis, hyvin toimiva ja ammattitaitoinen Sodankylän VPK.

Sodankylän kunnan puolesta esitän lämpimät onnittelut alkavalle toiselle vuosisadan puoliskolle. Kehittäessämme yhteistyössä VPK:ta tuemme samalla kotikuntamme myönteistä kehitystä.

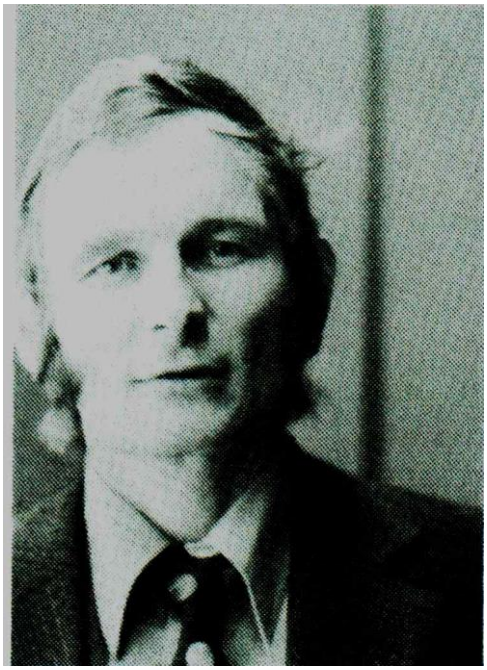

Kunnanjohtaja Lasse Näsi

TERVEHDYS 50 VUOTTA TÄYTTÄVÄLLE SODANKYLÄN VPK:LLE

Esitän puolestani Sodankylän VPK:lle kiitokset hyvästä yhteistyöstä ja menestyksellisestä toiminnasta kuntalaisten perusturvallisuuteen kuuluvien palo- ja pelastustehtävien suorittamisessa.

Sodankylän kunta voi olla tyytyväinen siihen yhteistoimintaan, mikä VPK:n ja kunnan kesken on aina vallinnut. Vapaaehtoiseen talkoohenkeen perusturva VPK-toiminta on tämän päivän yhteiskunnassa harvinaista ja siten kunnioitettavaa.

Toivon Sodankylän VPK:lle, sen johdolle ja jäsenistölle jatkuvaa innostusta ja tarmoa tärkeässä tehtävässänne. Kunnan tulee puolestaan huolehtia siitä, että VPK-toiminnan edellytykset Sodankylässä turvataan myös jatkossa.

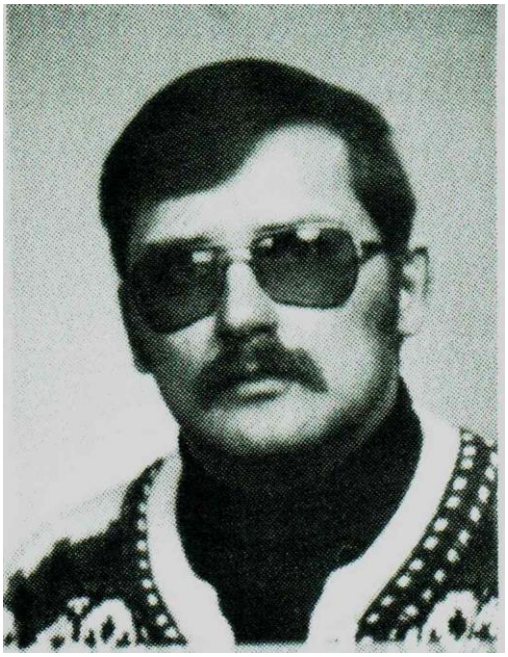

Markku Lehtinen:

SODANKYLÄN VPK 50-VUOTIAS

Vuosi 1981 on Sodankylän VPK:n juhlavuosi.

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 50 vuotta siitä, kun joukko sodankyläläisiä kokoontui keskustelemaan, miten kehittää palotointa kasvavassa kirkonkylässä. 20-luvulla tapahtuneet tulipalot antoivat aihetta palontorjunnan kehittämiseen, mainittakoon Aution liiketalon palo vuonna 1924. Ko. tulipalossa menetti henkensä silloinen Pohjoisen piirin nimismies. Lisäksi Etelä-Lapin kunnista kantautui tietoja vapaaehtoisista palokunnista, jotka olivat toimineet vuosikymmeniä hyvällä menestyksellä. Nopeasti kasvava kirkonkylä tarvitsi vapaaehtoista palontorjuntaväkeä. Niinpä vuonna 1931 Auno Melamies, Eelis Anneberg ja Tuomas Nikkarinen allekirjoittivat palokunnan perustamiskirjan.

Vuodesta 1931 lähtien Sodankylän palokuntatyö on jatkuvasti kehittynyt. Tänä päivänä Sodankylässä toimii vireä, toimintakykyinen ja hyvän koulutustason omaava VPK. Palokunnan tehtäväkentän laajentuessa nykypäivänä yhä laajemmalle alueelle yhteiskunnan auttamisessa, on erittäin tärkeäksi muodostunut palomiehen koulutus ja kaluston kehittäminen ajan vaatimusten tasolle. Sen vuoksi palomiehen koulutus on kokenut myös meillä suuren mullistuksen sitten miesvoimaruiskujen. Vapaaehtoisen palomiehen on hallittava vähintään tyydyttävästi savusukelluksen, suihkumiehen tehtävät, ajoneuvokuljettamisen, ensiavun, viestintäkaluston, raivaustyökalujen ja koneiden käytön.

Koulutusta olemme saaneet 50-vuotistaipaleen aikana Valtion Palo-opiston järjestämillä kursseilla ja koulutuspäivillä. Oman mittavan koulutuksen on palokuntalainen saanut Suomen Palopäällystöliiton, Suomen Palontorjuntaliiton ja Lapin läänin Palokuntaliiton toimesta. Erikoisalojen asiantuntijat ovat myös olleet kouluttamassa palokuntalaisia. Tämän

päivän palokuntalainen niin tyttö, poika, nainen kuin mieskin tarvitsee viikoittain koulutusta.

Esitän kiitokset vapaaehtoisille palokuntalaisille, jotka ovat innokkaasti olleet mukana kehittämässä omalta osaltaan kuntamme palo- ja pelastustointa. Kiitokset Einari Liljalle ja Mauno Hietaselle. Heiltä olemme saaneet arvokkaita tietoja vuosien varrella. Kiitokset myös Sodankylän liikelaitoksille, jotka ovat tukeneet Sodankylän VPK:n toimintaa.

SODANKYLÄN VAPAAEHTOINEN PALOKUNTA

VPK:n perustamisen aiheutti 50 vuotta sitten se tietoisuus, että nopeasti kasvava kirkonkylä tulenarkoine kattorakenteineen oli vaaralle altis. Olihan tuhoisia paloja sattunut 20-luvulla jopa ihmishengen menetyksin, esim. Aution liiketalon palo v. 1924, jossa Pohjoisen piirin nimismies menetti henkensä. Palokaluston muodosti ainoastaan kaksi käsiruiskua, toinen kunnan ja toinen Kemiyhtiön omistama.

Sodankylän VPK:n virallinen matkaan lähtö on 14. päivänä huhtikuuta 1931, jolloin rekisteröimispäätös on annettu. VPK:n perustamiskirjan ovat allekirjoittaneet Auno Melamies, Eelis Anneberg ja Tuomas Nikkarinen. Kun mitään VPK:n arkistoa tältä vanhemmalta ajalta ei ole säilynyt, täytyy tarkastella vaan sitä, millaisena VPK näyttäytyy kunnan yleisen palotoimen kentässä. Kunnanvaltuuston ja palolautakunnan pöytäkirjat osoittavat kuitenkin palokunnan olemassa olon.

Eelis Anneberg

Auno Melamies

Tuomas Nikkarinen

Kun 22.6.1933 astui voimaan uusi palosuojelulaki, asetti se kunnille uusia tarkoin määriteltyjä velvollisuuksia kuten esim. palosuojeluohjesäännön laatimisen, palopäällikön ja palolautakunnan asettamisen. Edellisestä johtuen olivatkin palontorjuntaa koskevat asiat usein käsiteltävinä.

Kokouksessaan 17.12.1936 kunnanvaltuusto hyväksyi palojärjestyssäännön, jonka pohjana oli Maalaiskuntain Liiton mallikappale. Saman kokouksen kymmenes pykälä kokonaisuudessaan on seuraava:

”Kunnalliseen palotoimeen kuuluvana palokuntana toimii sopimuksen mukaan vapaaehtoinen palokunta. Sopimuksen irtisanomisaika ei saa olla yhtä vuotta lyhyempi.”

Vakinaiseksi kunnan palopäälliköksi valittuna toimi tällöin Aug Matinlassi 3 000 mk:n vuosipalkalla. Varapäällikkönä oli Reino Valli, jolle palkkiota maksettiin huomattavammista töistä laskun mukaan.

Valtuuston kokouksessa 09.12.1937 anoi palopäällikkö Matinlassi, että hänelle myönnettäisiin lisää 250 mk ennen myönnetyn 750 mk:n lisäksi palopäällikkökurssille menoa varten. Tähän valtuusto suostui myöntäen saman summan palokuntapäällikön kursseille menoon. Tämä osoittaneee, että Matinlassi oli sekä kunnan että VPK:n päällikkö.

Vuoden 1938 aikana olivat VPK:n asiat useasti palolautakunnan pohdittavana. Palolautakuntaan kuuluivat silloin A Paarman, J Puljula, K Rissanen, Y Aittokallio ja T Nikkarinen. 08.01.1938 päätti palolautakunta julistaa VPK:n päällikön toimen haettavaksi ja seuraavassa kokouksessaan se valitsi siihen A Raappanen. Jo kolmen kuukauden kuluttua pyysi Raappana eroa. Palolautakunta kokouksessaan 15.05.1938 teki heikosti harkitun esityksen, että Sodankylän VPK lakkautettaisiin ja palotoimen hoitaminen annettaisiin suojeluskunnalle. Esitys uudistettiin myöhemmin, mutta hanke raukesi. Palolautakunta esitti talousarviossaan, että palopäällikön ja palokuntapäällikön yhdistetyksi palkaksi vahvistettaisiin 6.000 mk vuodessa. Miehistökysymykseenkin kiinnitetään nyt ensimmäisen kerran huomiota esittämällä, että koulutetaan kymmenen palomiestä, joille maksetaan 300 mk vuodessa velvollisuudella osallistua harjoituksiin seitsemän kertaa.

Toukokuussa 1939 palolautakunta jälleen keskusteli VPK:n toiminnasta todeten, että harrastusta on ollut jonkin verran ja että myöskin harjoituksia on pidetty.

Palopäällikön saadessa komennuksen muihin tehtäviin valittiin hänen tilalleen Reino Valli ja varapäälliköksi Aug Kumpula. Todettiin palokaluston olevan rappiokunnossa ja valittiin sen huoltajaksi Päiviö Heliö.

Tämän jälkeen mainitaan palopäällikköinä tai varapäällikköinä Reino Kontio, Heikki Karppinen ja Eljas Hiironniemi. Samanaikaisesti elettiin sodanaikaisissa olosuhteissa eikä kenelläkään ollut tilaisuutta tehtävien hoitamiseen ja eihän ollut miehistöäkään.

Huhtikuun 30. päivänä 1942 käsitteli kunnanvaltuusto jälleen paloturvallisuusasioita kehottaen palolautakuntaa järjestämään palopäällikön toimen asianmukaiselle kannalle. Sysäyksenä tähän ilmeisesti oli lääninhallituksen kunnille osoittama kirjelmä.

Elokuun 14. päivänä 1947 päätti kunnanvaltuusto, että paikallisen Rajavartio-osaston kanssa olisi neuvoteltava siitä, ottaisiko se palotoimen hoitaakseen, kun kunta luovuttaisi käyttöön palokalustonsa. Kauko Katilan muuttaessa 1946 pois paikkakunnalta valittiin palopäälliköksi Arvo Mäkikokkila, vuonna 1947 Veikko Vallinmäki, vuosina 1948-49 Hannes Mäkelä, vuonna 1950 G Luukkonen ja vuonna 1951 Mauno Hietanen.

Edellä olevasta käynee selville, että kunnan palotoimen hoitamisessa vuosina 1931-51 on esiintynyt paljon hapuilua vieläpä uskon puutettakin nimenomaan VPK:n mahdollisuuksiin nähden.

On kuitenkin sanottava, että muutosta parempaan päin alkoi näkyä jo Kauko Katilan aikana ja erikoisesti Hannes Mäkelä antautui tehtävään koko tarmollaan ja asiantuntemuksellaan. Koulutuskysymys oli etualalla ja erikoisesti poikien vetäminen mukaan. Tehtiin anomuksia kaluston täydentämiseksi ja saatiinkin ainakin letkustoa parannetuksi. Osansa tähän tulokseen antoi ehkä myöskin asiantuntemuksen ja harrastuksen lisääntyminen palolautakunnan piirissä. Vuonna 1948 haettiin lääninhallituksen vahvistus E Kemppaisen laatimalle kunnan palojärjestyssäännölle. Tehtiin esitys paloaseman rakentamisesta.

Vuosi 1952 muodostaa niin selvän taitekohdan Sodankylän palotoimen alalla, että voidaan katsoa siitä alkavan uuden, entistä määrätietoisemman kauden.

UUSI SUOMI

Tiistaina, lokakuun 13. p

1953 — N:o 276 — 7

Suomen pohjoisin paloasema vihittiin hiljattain Sodankylässä. Tornissa on puolikunnallinen vesitorni. Sodankylän VPK sai uuden paloauton, yleispaloauton, jollaisia koko maassa on vasta kolme.

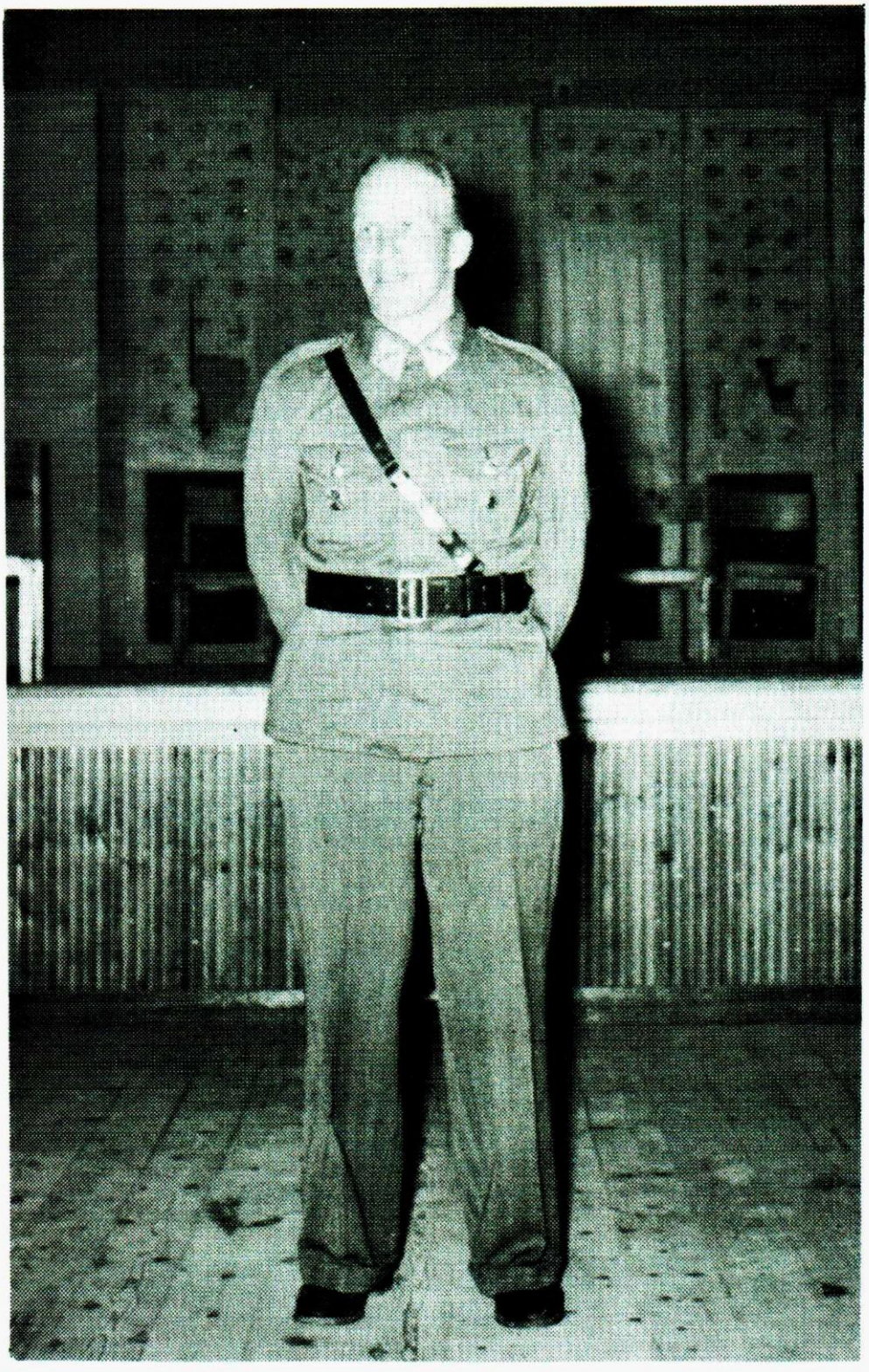

Palopäällikkö Heikki Niemi

Helmikuun 27. päivänä 1952 pidettiin kunnantalolla VPK:n henkiinherättämiskokous, jonka avasi Heikki Niemi kosketellen avaussanoissaan tehostetun paloturvallisuuden

tarpeellisuutta ja VPK:n mahdollisuuksia paikkakunnalla. Puheenjohtajaksi valittiin kokouksen avaaja ja pöytäkirjan laatijaksi Kauko Suvanto. Syntynyt vilkas ja asiallinen keskustelu johti yksimielisesti VPK:n toiminnan kiireelliseen aloittamiseen uudella tarmolla. Kokouksessa valittiin palopäälliköksi Heikki Niemi ja varapäälliköksi Eero Kemppainen ja Arvo Vaara. Valittiin myös muut hallinnon jäsenet. Vaalituiksi tulivat Jaakko Laakso, Sulo Nieminen, Olavi Kumpula ja Viljo Uusitalo. Samana päivänä pidetyssä hallinnon kokouksessa valittiin puheenjohtajaksi heikki Niemi, varapuheenjohtajaksi Viljo Uusitalo, rahastonhoitaja-sihteeriksi Jaakko Laakso.

Palopäällikkönä toimi vuodesta 1952 lähtien Heikki Niemi. Lokakuun 14. päivänä 1953 hallinto hyväksyi miehistöorganisaation, jonka muodosti palopäällikkö, I ja II varapäällikkö. Miehistö jakaantui kahteen komppaniaan ja nämä taas ryhmiin. Varapäällikkönä ovat toimineet eri aikoina Eero Kemppainen, Arvo Vaara, Pertti Talvio, Risto Nieminen, Mauno Hietanen ja Eljas Hietanen. Komppanianpäällikkönä Kauko Suvanto, Pertti Talvio, Mauno Hietanen, Erkki Mitikka, Väinö Simonen, Albert Tapio ja Viljo Hinkkanen.

Poikaosasto päätettiin perustaa VPK:n jatkuvuuden takia 15. päivänä marraskuuta 1954 ja sen ensimmäiseksi johtajaksi valittiin Mauno Hietanen. Myöhemmin ovat poikaosaston johtajana toimineet Pekka Turku, Olavi Niemelä, Eljas Hietanen, Erkki Mitikka, Reijo Alatorvinen, Seppo Tekoniemi, Seppo Nieminen ja Risto Nieminen. Risto Nieminen edusti myös Sodankylän VPK:ta Lapin läänin palokuntatyötoimikunnassa.

Hallinnon pöytäkirjat osoittavat, että keskeisimpänä tehtävänä pidettiin miehistökoulutusta. Siitä muutama maininta seuraavassa.

Vuonna 1953 järjestettiin kaikkiaan yhdeksän suurempaa ja 11 pienempää harjoitusta. Näiden lisäksi moottorikalustosta vastaavat Sulo Nieminen, Pertti Talvio ja Heikki Niemi pitivät 54 kertaa huolto- ja koekäyttötilaisuuksia. Vuonna 1956 järjestettiin kuusi yleistä harjoitusta, neljä konemiesharjoitusta, kaksi päällystön harjoitusta, yhdeksän kilpailujoukkueiden harjoitusta ja kahdeksan poikaosaston harjoitusta. Kalustohuoltoon kokoonnuttiin 21 kertaa.

Miehistön pätevyyttä lisättiin myös osallistumalla Palokoulun päällystökursseille. Kunnan palopäällystökursseilla ovat olleet Eero Kemppainen, Kauko Suvanto, Pertti Talvio ja Risto Nieminen. Vastaavalla VPK:n päällystökurssilla ovat olleet Mauno Hietanen ja Eljas Hietanen sekä teollisuuspalopäällikkökurssilla Heikki Niemi ja Seppo Nieminen.

Kilpailujen merkitys yhtenä miehistökasvatuksen osana oivallettiin hyvin. Vuosina 1953-55 kilpailtiin omien joukkueiden kesken. Mauno Hietasen ja Pertti Talvion joukkueet voittivat vuorotellen. Vuonna 1954 osallistuttiin läänin palokuntien kilpailuun ja saavutettiin viides sija. Seuraavana vuonna Kemissä pidetyissä Pohjolan Malja –kilpailuissa sijaluku muuttui neljänneksi. Vuonna 1956 juhlakilpailuissa kotikentällä olivat sijoitukset toinen ja neljäs. Seuraavat kilpailut Kemissä vuonna 1957 toivat sitten palokunnalle voiton kotiin. Toinen joukkue sijoittui myös hyvin, neljänneksi. Vuosi 1958 oli merkityksellinen, koska silloin palokuntamme edusti Lapinn läänin ”Suomen mestaruuskilpailuissa” Tampereella sijoittuen kilpailussa kolmannelle palkintosijalle. Palokuntamme oli paljon jäljessä kaluston osalta toisista palokunnista. Kilpailutoiminta on ollut VPK:n huipputapahtuma kautta aikojen.

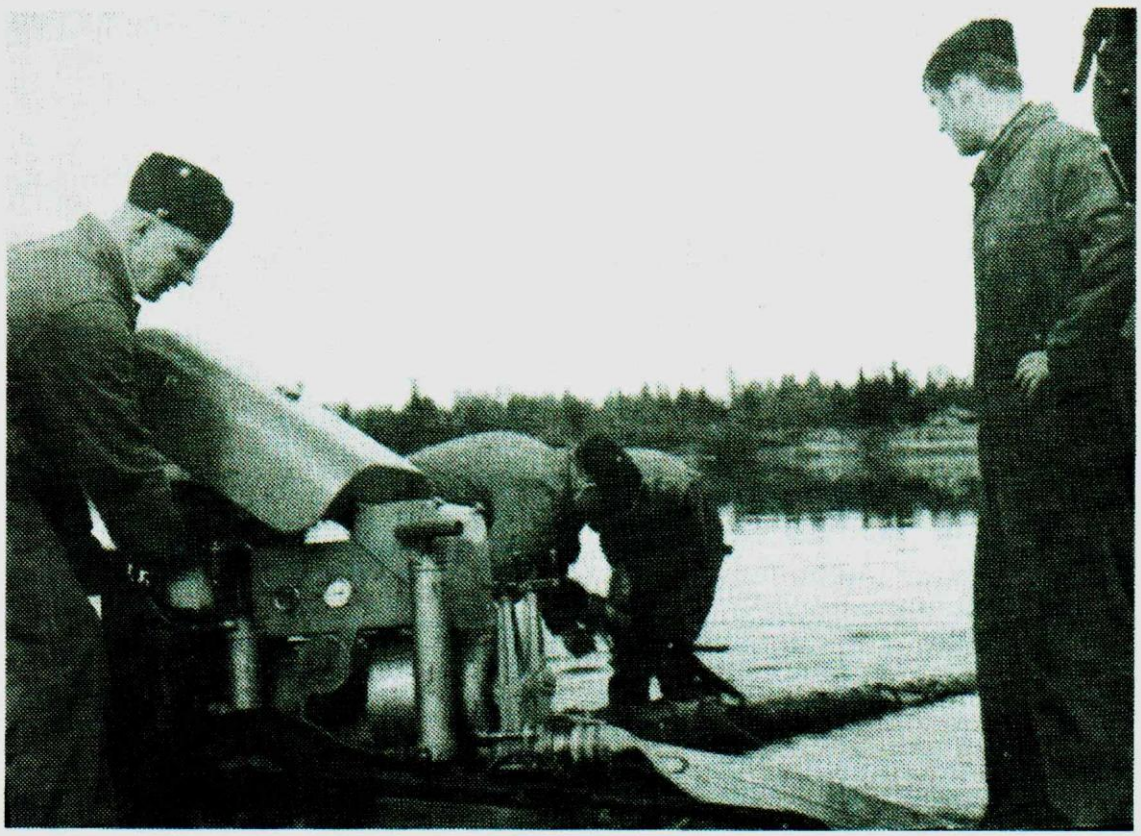

Konemiesharjoituksia pidettiin useita 1950-luvun alkupuoliskolla.

1953 oli metsäpalojen osalta voimia kysyvä. Kesän aikana sammutettiin 34 metsäpaloa.

Sodankylän ensimmäinen paloauto vuodelta 1953 on käytössä vielä tänäänkin.

Paloaseman vihkiäisiä juhlistettiin ruiskutusnäytöksellä.

Paloaseman vihkiäistilaisuutta 12.08.1953 pidetään merkkitapahtumana. Tällöin esiteltiin ensimmäisen kerran uusi ja ajanmukainen paloauto. Toimeenpantua sammutusnäytöstä ja joukkueiden välistä kilpailua oli seuraamassa noin 200 sodankyläläistä. Tilaisuuteen toi oman juhlallisuuden Kemijärven VPK:n soittokunta.

Lapin läänin Palokuntaliiton kesäjuhlat järjestettiin vuonna 1956 Sodankylässä. Sodankylän palokunta oli nyt myös ”korkeammalla taholla” arvostettu sekä kykeneväksi että ansiolliseksi mainitun juhlan järjestäjäksi. Tilaisuus onnistuikin odotusten mukaisesti. Vuosikertomuksessa mainitaan: ”Koko juhlan ajan oli kaunis, hieman oikukas sää. Yleisöä oli sekä Kitisen rannalla pidetyssä ulkoilmajuhlassa että Veikkolassa pidetyssä tilaisuudessa runsaasti. Päivien aikana saatiin nähdä palokuntien kilpailuja että myöskin paraati. Päättäjäistilaisuudessa lausuttiin järjestävälle palokunnalle runsaasti tunnustuksen sanoja”.

Vuodelta 1956 voidaan merkkitapauksena myöskin mainita VPK:n lipun vihkiminen. Vihkimispäivä oli 12.08.1956. Lipun lahjoittivat Sodankylän Palovakuutusyhdistys ja H I Mannermaa Oy. Lipun vihkimisen suoritti kirkkoherra Y Mäki.

Näiden mainittujen juhlatilaisuuksien lisäksi VPK:n ”perhepiirissä” pidettiin jatkuvasti yhteisiä tilaisuuksia, kuten jokavuotiset pikkujoulujuhlat ym., joiden avulla pidettiin yllä hyvää yhteistyö- ja palomieshenkeä.

Palokaluston hankki ja omisti kunta, mutta huollosta vastasi VPK. Millaisen kaluston varassa vuonna 1952 oli matkaan lähdettävä, siitä saadaan käsitys ottamalla tähän ote eräästä palopäällikkö Heikki Niemen laatimasta selvityksestä.

”Allekirjoittaneen otettua vastaan palopäällikön tehtävät 01.03.1952 antoi palolautakunta ensimmäiseksi tehtäväksi koota ja investoida kunnan omistuksessa oleva palokalusto. Heti alussa oli silmiinpistävä seikka, ettei kalustolla ollut minkäänlaista, edes siedettävää sijoituspaikkaa, siitäkään huolimatta, että se oli hajoitettu mahdollisimman moneen paikkaan. Sulo Niemisen hallussa ollutta moottoriruiskua ja pientä letkumäärää lukuun ottamatta oli muu kalusto jätetty täysin huoltoa vaille. Lisäksi toista moottoriruiskua ja huomattava määrä letkua oli käytetty kunnan ym. rakennuksilla ja myös muuhun sellaiseen tarkoitukseen, joten ne olivat täysin käyttökelvottomassa kunnossa.”

Vapaapalokuntalaisia harjoituksissa paloasemalla.

Tämän jälkeen selvityksessä mainitaan olevan kaksi moottoriruiskua, Jehu 5 tyydyttävä ja Esa 3 heikko. Vähäisestäkin letkumäärästä oli osa kelvottomana poistettava.

Seurattaessa tämänjälkisiä VPK:n ja palolautakunnan kokousten pöytäkirjoja havaitsee, että kaluston täydentämisanomus seuraa toistaan, mutta tulos ei aina ole ollut kovinkaan rohkaiseva. Eräässä vuoden 1953 kokouksessa palolautakunta toteaa mm., ettei menoarviossa ole mahdollista suorittaa mitään kaluston vaatimaa perustäydennystä. Kuitenkin tilattiin 1 kpl savunaamaria ja 2 suihkuputkea, mutta letkujen tilauksesta oli luovuttava. On siis tältä osin kuljettu hitaastikiiruhtamisen tietä.

Palokunnan henkiinherättämiskokouksessa päätettiin perustaa Syväjärven palokuntaosasto, johon kuului sittemmin yli kolmekymmentä miestä. Vuonna 1951 perustetussa Kieringin osastossa oli miehiä 22. Nämä osastot voitiin varustaa pienellä määrällä kalustoa. Useissa kylissä pidettiin palontorjuntanäytöksiä.

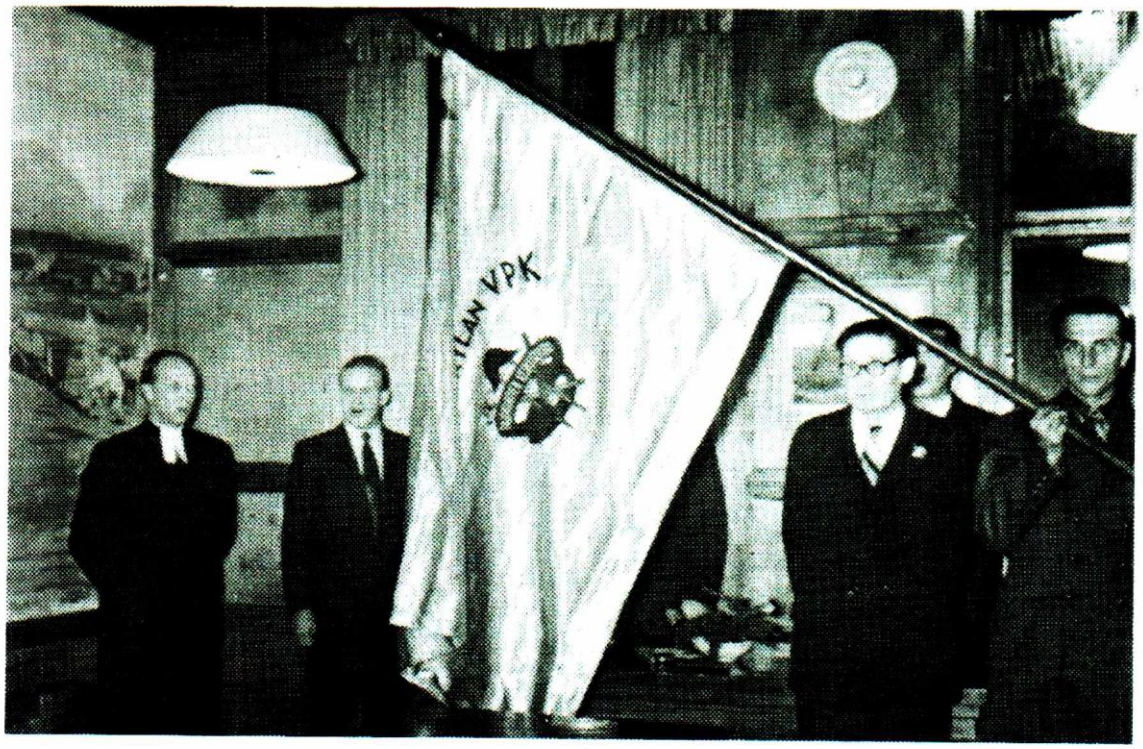

VPK:n lipun vihkiäiset 12.8.1956.

Vuonna 1956 järjestettiin kesäjuhlien yhteydessä palokuntalaisten paraati.

Tulipalojen sammutustyössä on palokunta joutunut useinkin punnitsemaan kaikki voimansa. Tapaukset muistetaan hyvin ja siksi mainittakoon tässä kunnantoimiston, Nivannon talon, Liikalan höyläämön ja Lapin Veikkojen urheilutalon erittäin paljon työtä ja kokemuksia antaneet palot. Heikki Niemen päiväkirjamerkinnät antavat kuvan siitä, mitä VPK:n jäsenet tekivät vuosina 1952-1960.

”Palokunta osallistui yhteensä 232 tulipalon sammutukseen. Sammutustyöt kestivät yhteensä 611 tuntia. Sammutustyöhön osallistui 119 VPK:n jäsentä. Yhteensä on sammutustyötunteja, metsäpaloja lukuun ottamatta, kertynyt 18 311 tuntia. Harjoitus- ja kurssitunteja on kertynyt 32 610 tuntia. Tähän on vielä liitettävä poikaosaston harjoituksen ja eri kokousten, näytösten yms. tilaisuuksien merkeissä käytetty aika. Kokonaisuudessaan kertyy tunteja vuosina 1952-1060 yli 60 000, mikä rahaksi arvioituna ylittäisi kymmenen milj. markkaa (v. 1960).”

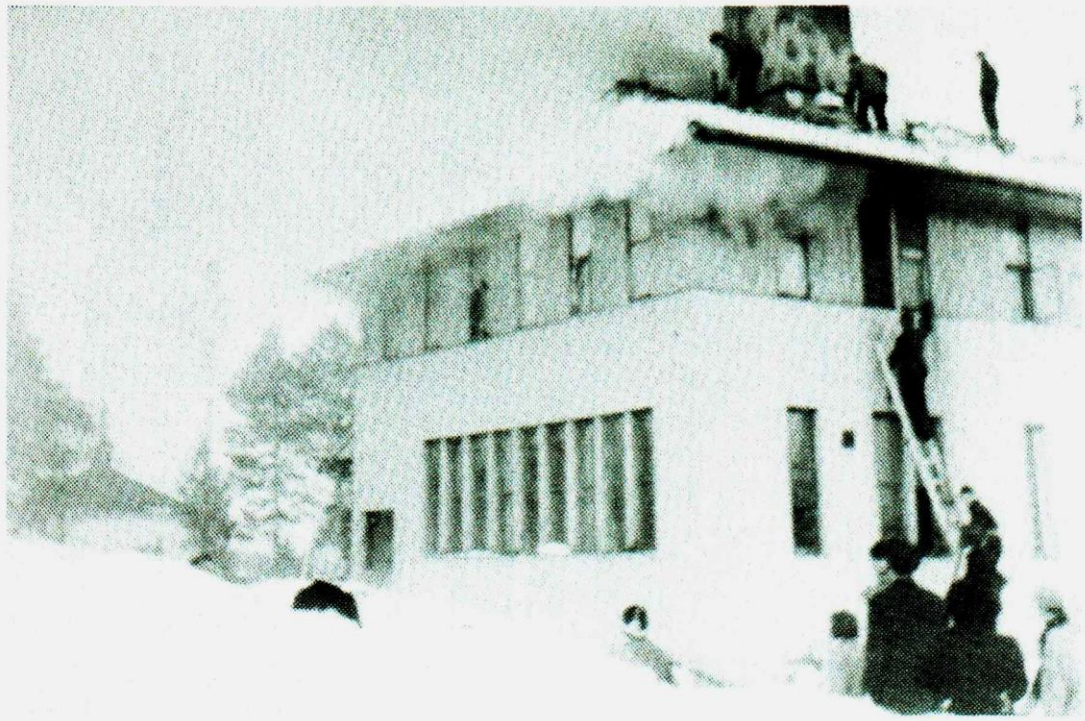

Kunnantoimiston palo kysyi voimia palokuntalaisilta.

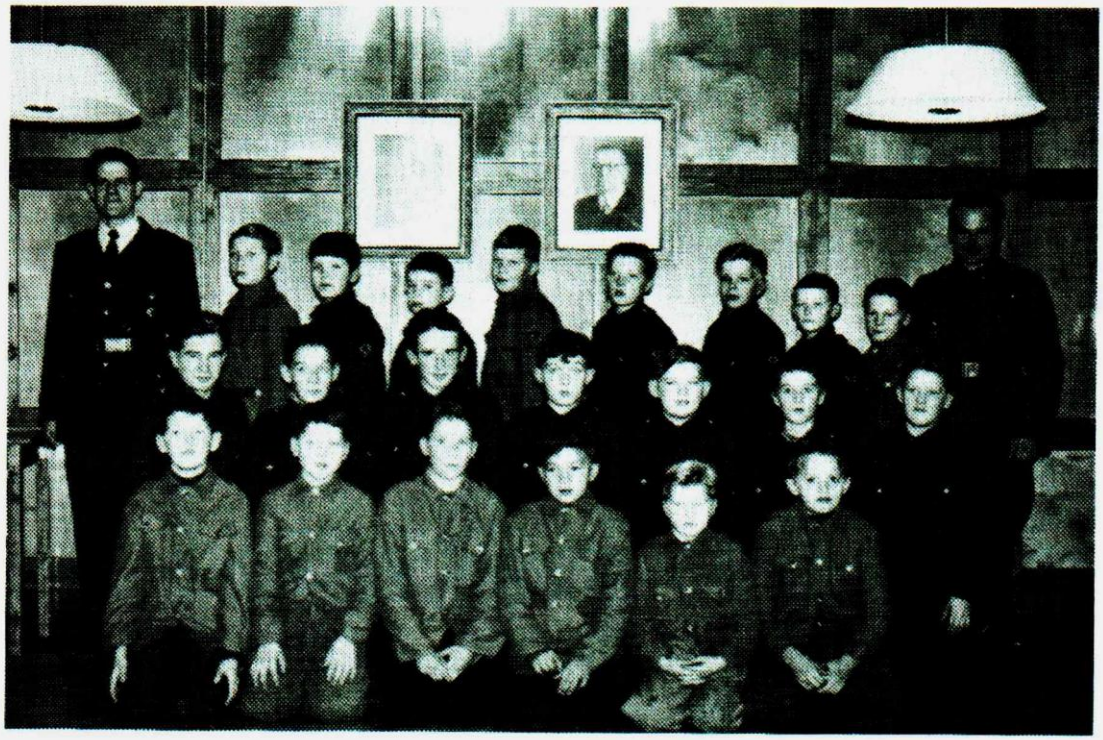

Palokuntapojat nimitysjuhlassaan.

Kun lähdemme seuraamaan VPK:n toimintaa vuodesta 1962 eteenpäin, kiintyy huomio vuoden lopulla VPK:n naisosaston perustavaan kokoukseen. Marraskuun 7. päivänä kokoontui Sodankylän kunnantoimistolle 8 naista. Heikki Niemen koolle kutsumana perustettiin palokuntaan naisosasto. Osaston tehtävä oli tukea paitsi miesten toimintaa myös erikoisesti poikaosaston toimintaa sekä tuoda taustavoimaa yleensä miesvaltaiselle palokunnalle.

Puheenjohtajaksi valittiin Kyllikki Vaara, sihteeriksi Maila Alatorvinen, rahastonhoitajaksi Hilkka Tapio sekä jäseniksi Eeva Paarman, Terttu Talvio, Rauni Karjalainen, Pirkko Hietanen, Impi Niemelä, Anja Kuivila ja Terttu Kemppainen. Toiminta lähti käyntiin hyvin ja koulutusta järjestettiin mm. osallistumalla erilaisiin läänikohtaisiin ja valtakunnallisiin koulutustoimintoihin.

Naisosasto on tehnyt matkoja niin kotimaahan kuin ulkomaille. Mm. matka Leningradiin vaati paljon työtä onnistuakseen. Matkoihin on pyritty aina sisällyttämään palokuntaväkeä kiinnostavia tutustumiskohteita. Uuden paloaseman valmistuttua 01.09.1974 luovutti naisosasto VPK:lle uuden Lasse Taloselan suunnitteleman kauniin lipun. Toiminta on kaikilta osin rahoitettu järjestämällä erilaisia juhla-, tanssi- ja arpajaistilaisuuksia. Osasto on myös auttanut tulipaloissa vahinkoja kärsineitä perheitä.

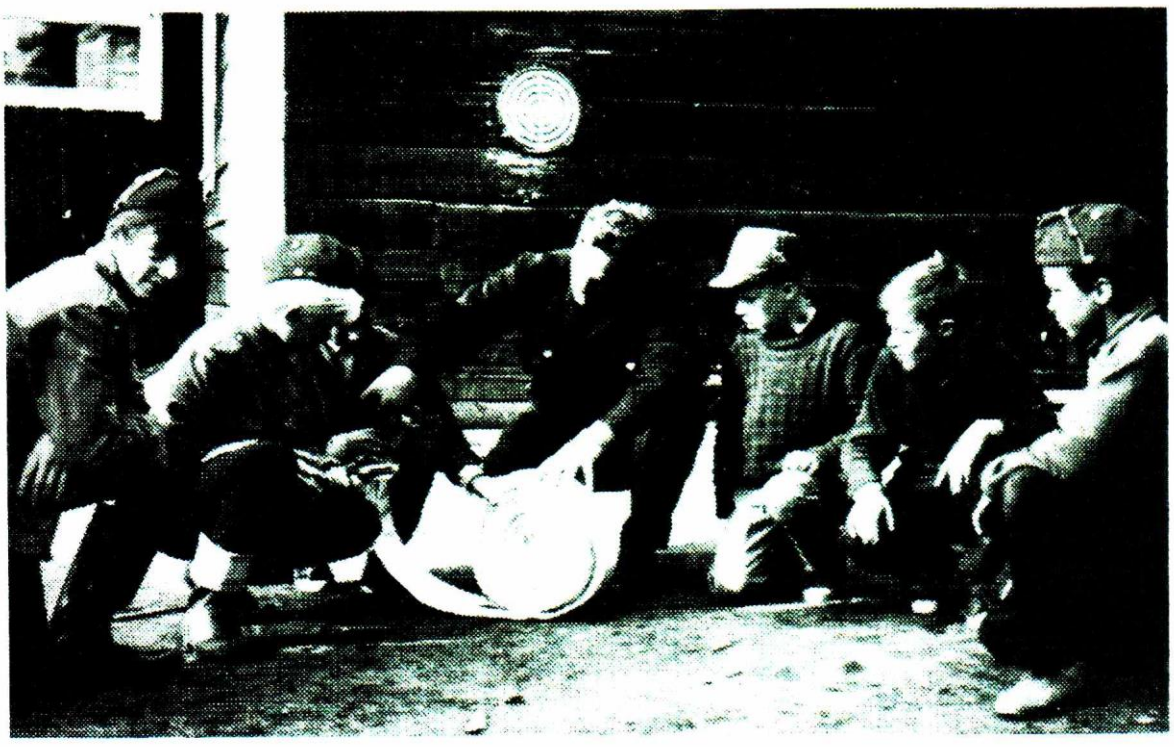

Kosti Muttu, opettamassa palokuntapoikia leirillä Sodankylän Nuttiossa.

Lapin palokuntien kalustokilpailut pidettiin Kittilässä v. 1962. Sodankylän VPK oli mukana kahdella joukkueella sijoittuen ensimmäiselle ja viidennelle sijalle. Voitto oli merkittävä saavutus VPK:lle näissä Lapin läänin palokuntien kalustokilpailuissa, sillä tämä ei jäänyt palokunnan viimeiseksi saavutukseksi, vaan myöhemmin menestyttiin yhtä loistavasti. Palokuntatyön innoittaja Heikki Niemi näytti taitojensa merkkejä. Seuraavana vuonna juniorijoukkue otti ohjat käsiin ja voitti. Miehet sijoittuivat kolmanneksi ja neljänneksi ko. kilpailuissa. Vuonna 1961 pidetyt 30-vuotisjuhlat olivat antaneet ”puhtia” työlle. Niinpä sitten kesällä 1965 oli kalustokilpailujen voitonjako Kemin Veitsiluodossa. Junnut saivat 3. sijan ja Veteraanit 4. sijan. Sana ”Veteraanit” pöytäkirjan mukaisesti.

Vuonna 1965 vaihtui palokunnan päällikkö. Tehtävään valittiin Mauno Hietanen ottamaan oppia Heikin rinnalle.

Tulipaloja on keskimäärin ollut vuosittain noin kolmekynnemntä.

Vuonna 1966 mainitaan ensi kerran Orajärven palokuntaosasto Kieringin, Raudanjoen, Syväjärven ja Vuotson osastojen lisäksi. Vuonna 1966 osallistuttiin myös Helsingissä pidetyille Suomen Palokuntaliiton 60-vuotispäiville 10 miehen voimalla. Sallassa pidetyissä kalustokilpailuissa 2.-3.7.1966 sijoituttiin toiseksi ja kolmanneksi. Tulipaloja oli vuonna 1966 31 kappaletta.

Voittajajoukkueet Ivalossa 1967.

Todennäköisesti harjoitusten määrää tai tehoa lisättiin seuraavan vuoden aikana, koska VPK voitti Ivalossa järjestetyissä kilpailuissa niin poikien kuin miestenkin sarjat.

Tulipaloja oli vuonna 1967 43 kpl. Kunnan ja VPK:n välinen sammutussopimus uusittiin 22.04.1967. Vuosi 1967 oli käänteentekevä Sodankylän palotoimen kehityksen kannalta. 01.05.1967 aloitti työnsä kunnan ensimmäinen päätoiminen palopäällikkö Risto Nieminen Kemi Oy:n palokunnasta. Hänet muistettiin Sodankylässä aktiivisena poikaosaston johtajana. Hän myös edusti palokuntapoikia läänin poikatyötoimikunnassa Sodankylässä ollessaan noin 10 vuoden ajan.

Palokuntalaisten koulutus jatkui entiseen tapaan. Vuodelta 1968 on mainittava päiväkirjojen kertoman mukaan Lapin Palokuntaliiton toimeenpanemat savusukelluksen ja palomiehen peruskurssit. 12.07.1968 syttyi Sodankylän keskustassa Shell- huoltamon pihassa tulipalo. Tätä tulipaloa voidaan pitää yhtenä kaikkein vakavimmista tulipaloista, mitä VPK:n jäsenet ovat olleet sammuttamassa. Olihan ko. tulipalon varsinainen palokohde bensiinilastia purkava säiliöauto. On kerrottu, että palon liekit nousivat jopa

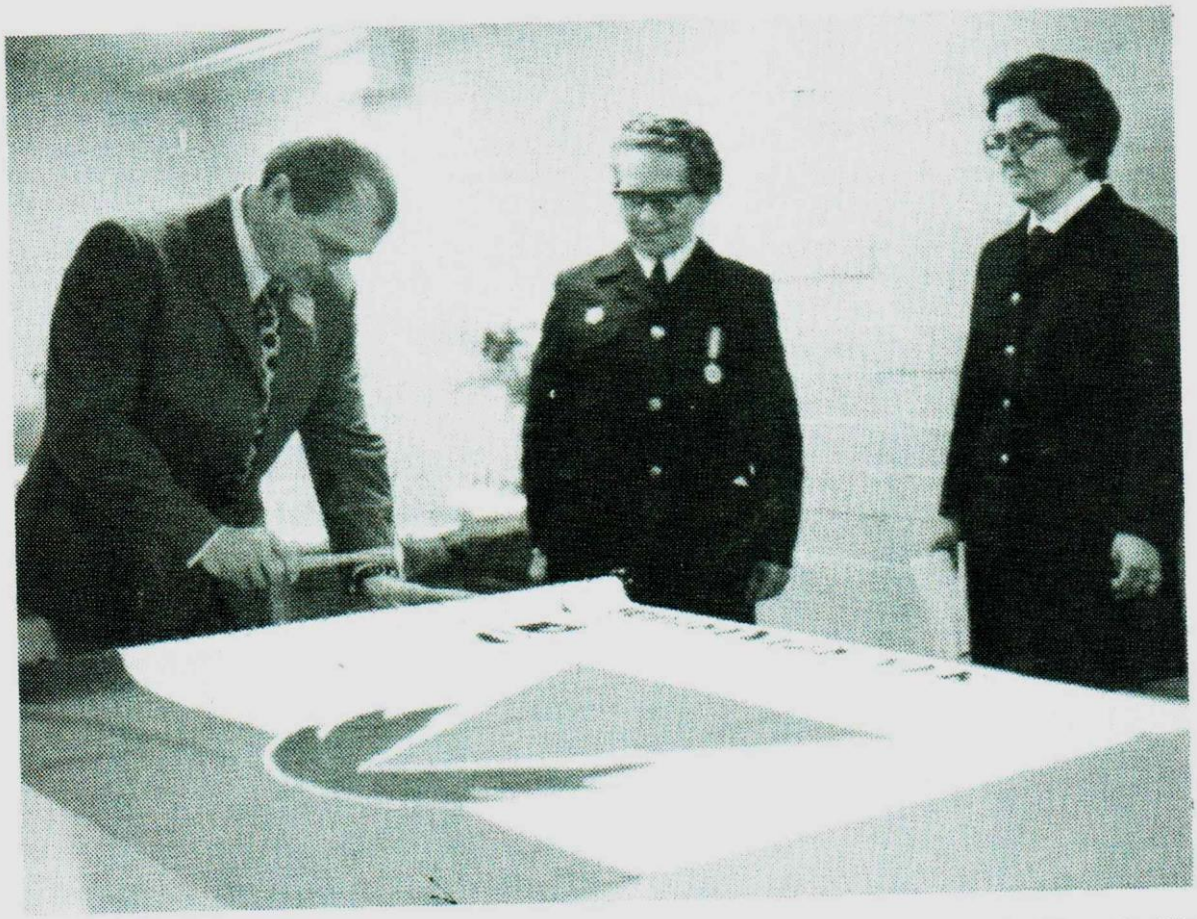

Palokunnan uuden lipun naulaustilaisuus. Naulaamassa lipun suunnittelija taiteilija Lasse Talosela.

30 metrin korkeuteen. Vakavalta näyttänyt palo saatiin sammumaan erittäin nopeasti ilman suurempia vahinkoja, vaikka kirkonkylän keskustassa liikkui tapahtumahetkellä satoja turisteja.

Seuraavien vuosien tapahtumista ei ole vuosikertomuksia tehty, joten tiedot ovat tältä ajalta vähäisiä. ”Opintomatkat” vuonna 1970 Muurmanskiin ja vuonna 1971 Leningradin kautta Tallinnaan ovat kuitenkin mainitsemisen arvoiset. Samoin rahahuolet vaivasivat palokuntaa seuraavina vuosina. Kunta vahvisti vuonna 1971 sammutussopimussummaksi 8.000 mk ja vuonna 1972 9.000 mk.

Koulutusta oli tehostettava ja lisättävä kunnan väkiluvun kasvun ja paloturvallisuuden parantamisen vuoksi. Ehkäpä kunnan päättävät elimet olivat tämän tiedostaneet, sillä palokunta ajoi ponnekkaasti paloaseman laajentamista ja syksyllä 1973 aloitettiin sitten paloaseman laajennustyöt.

Paloaseman vihkiäisiä vietettiin 1. päivänä syyskuuta 1974 arvovaltaisten kutsuvieraiden ja palokuntaväen läsnä ollessa. Samalla vihittiin myös VPK:n uusi lippu. Lipun lahjoitti VPK:n naisosasto ja sen oli suunnitellut taiteilija Lasse Talosela. Lipun vihki kirkkoherra Heikki Koivisto.

Menneiltä vuosilta on myös muistettava, että joukostamme poistui pitkäaikainen hallituksen puheenjohtaja Arvo Vaara. Hän kuoli vuonna 1968. Vuonna 1970 poistui keskuudestamme hallituksen sihteeri Eero Paavo Kemppainen ja vuonna 1974 hallituksen puheenjohtaja Kauko Immonen.

Huhtikuun 15. päivänä 1974 katsoi VPK:n yleinen kokous parhaaksi sanoa sammutussopimuksen irti kunnan kanssa. Irtisanomisaika oli yksi vuosi. Uusi palo- ja pelastuslaki pelasti tilanteen ja uusittu sammutussopimus allekirjoitettiin 19.12.1975. Uudessa sopimuksessa sai VPK haasteita itselleen. Ensimmäisten joukossa Lapin läänissä alettiin VPK:n jäsenille maksaa sammutustyöstä korvausta edellytyksellä, että henkilö täytti hänelle asetetut vaatimukset ja sopimukset.

Palokunnan rahatilanne helpottui hieman, mutta edelleen VPK:n talousarvion suurimpana menoeränä olivat erilaiset kuljetukset. Kesällä 1975 palokuntalaisten suuri toive toteutui, kun VPK hankki linja-auton.

1970-luvun alkupuolella tapahtui Sodankylässä muutamia suurehkoja paloja. Mainittakoon 18.10.1974 erittäin vaikeaksi muodostunut Upseeri-toimiupseerikerhon palo ja 19.11.1974 Tuulan Kenkä –liikkeen palo, missä savuvahingot olivat suuret. 07.05.1975 tuli tuhosi maanvilj. Onni Nissinahon karjarakennuksen sekä koko karjan: 6 lehmää, 4 vasikkaa, 1 hieho sekä 4000 kg heinää ja muuta omaisuutta.

Lapin palokuntien kalustokilpailut pidettiin läänin eteläosassa Ranualla 29.-30.06.1976. Poikaosasto kunnostautui kilpailuissa erittäin hyvin.

Silloisten, eikä myöskään tämän päivän tietojen mukaan, ole mikään muu poikaosasto suorittanut kalustokilpailua niin hyvällä ajalla (54.2) kuin seuraavat pojat sen tekivät: Raimo Lehtola, Vesa Mäkelä, Atso Laajala, Erkki Lohela, Olli J Hietanen, Arto Jaakola, Tuomo Ruha ja Jarmo Lohela. Aika on lehtitietojen perusteella paras aina vuoteen 1979 saakka, mitä kilpailuissa on saavutettu.

Suomen ''nopeimmat'' palokuntapojat 30.6.1975.

Vuoden 1976 alusta alkoi palokunta maksaa omasta sammutussopimussummasta palkkaa koulutuspäällikölle. Ensimmäinen palkkalistoille oleva koulutuspäällikkö oli Markku Lehtinen.

Vuonna 1976 pidettiin Lapin läänin Palokuntaliiton kesäjuhlat Sodankylässä. Edellisistä kesäjuhlista oli kulunut 13 vuotta. Miesten kalustokilpailuihin osallistui 17 joukkuetta. Poikien joukkueet sijoittuivat I ja IV sijalle. Miehet tulivat toiseksi ja viidenneksi. Juhlat onnistuivat kaikin puolin hyvin.

Vuoden tuhoisin onnettomuus sattui Vuotsossa, missä helikopteri putosi alas ja paloi. Onnettomuudessa kuoli kaksi miestä ja kaksi sai vaikeita palovammoja.

Vuonna 1977 keskustelun aiheena oli aluehälytyskeskuksen sijoittaminen joko paloasemalle tai Teletaloon. Voiton vei Teletalo, jonne aluehälytyskeskus sijoitettiin. ”Sähköttömyys vaiensi sireenin” otsikoivat lehdet, kun sähkölakon aikana syttyi palamaan veteraanitalo.

19.05.1978 poikaosastosta tuli nuoriso-osasto, sillä ensimmäiset tytöt tulivat harjoituksiin ja näin tuli perustetuksi VPK:n tyttöosasto, joka kuuluu em. nuoriso-osastoon. Ensimmäisissä harjoituksissa oli mukana 9 tyttöä. VPK:n nuoriso-osaston vetäjälle Eero Annebergille maksettiin palkkaa samoin tyttöosaston ensimmäiselle vetäjälle Eeva Hietaselle.

Tytöt tulivat ensi kerran harjoituksiin 18.5.1978.

Vielä kerran kalustokilpailuista. Vuonna 1979 palokuntamme menestyi läänikohtaisissa kilpailuissa parhaiten mitä palokunnan historiassa on koskaan menestytty. Miehet ottivat ensimmäisen ja toisen sijaluvun ja tytöt ensimmäisen ja kolmannen sijan. Poikien murheeksi tuli ”kunnan lahot letkut”. Kilpailujoukkueet harjoittelivat kylläkin kisoihin useammin kuin koskaan ennen eli 29 päivänä 6-8 kertaa illassa, keskimäärin 2,5 tuntia iltaa kohti.

Nuoriso-osasto voitokkaana.

Sodankylän VPK:n täyttäessä 50 vuotta lienee aiheellista selvittää palokunnan nykyistä tilannetta.

Palokuntamme on aina ollut yksi läänin johtavista palokunnista. Tänäänkin palokunta vastaa kaluston osalta sille asetetut vaatimukset, mutta uuden lain myötä palokuntamme sai myös uusia tehtäviä. Näiden kohdalla henkilöstökoulutus ei vielä täysin edusta rutiinitasoa. VPK toimii kunnan ainoana sopimuspalokuntana ja ensilähdön palokuntana. Palokunnan aktiivivahvuudeksi voidaan lukea 35 miestä, joista ensilähtöön alle 5 minuutin saadaan vähintään 8-13 miestä. Palokuntalaisten hälyttäminen suoritetaan Sodankylän aluehälytyskeskuksen kautta sireenihälytyksellä sekä ns. komentopuhelinjärjestelmällä, jolla saadaan yhteisviesti 20 puhelimeen samanaikaisesti.

Palokunnan käytössä oleva kalusto vuonna 1981.

- Fargo-hyökkäysauto vuosimallia 1963 kuljettaa 3 miestä täydellisine varusteineen, 2 kpl paineilmalaitteita varapulloineen, letkukalustoa, raivauskalustoa, pienoismoottoriruiskun, tikaskalustoa, 500 l vettä sekä raivauskalustoa mm. nokkavinssin

- Sisu-sammutusauto vuodelta 1973 kuljettaa 8 miestä, 4000 l vettä, omana yksikkönä toimivan sammutus- ja pelastuskaluston varustettuna nokkapumpulla

- Scania-säiliöauto vuodelta 1976 kuljettaa 10.000 l vettä, 400 l vaahtonestettä erillisessä säiliössään, kaksi paineilmalaitetta varapulloineen sekä voi myös toimia omana yksittäisenä sammutusyksikkönä. Henkilöitä sopii 3.

- Thames-sammutusauto vuodelta 1953 toimii omana yksikkönä kirkonkylän taajama-alueella. Vettä 1300 litraa, miehiä sopii mukaan 8.

- Toyota Hiace vuodelta 1980 kuljettaa 8 miestä sekä alkusammutusvälineistöä.

- Kaikissa autoissa radiopuhelimet joko kiinteänä tai siirrettävänä.

- Öljyvahinkotorjuntaan peräkärry.
- Omana yksikkönä toimiva peräkärry metsäpaloissa.
- 7 kyläosastossa pienoismoottoriruisku kalustoineen.
- Vuotsossa perävaunu, jossa 500 l vettä sekä em. kyläosaston kalusto ja palokunnan radio.
- Kiitettävällä tavalla mukana myös Jääkäriprikaatin erikoiskalusto, maastoajoneuvot yms.

Sodankylän VPK:n toimihenkilöt vuonna 1981

Eljas Hietanen	puheenjohtaja
Erkki Niemelä	palokuntapäällikkö
Erkki Mitikka	palokunnan varapäällikkö
Raimo Tolvanen	sihteeri
Raimo Nieminen	koulutuspäällikkö
Raimo Vuojärvi	hallituksen jäsen
Markku Lehtinen	hallituksen jäsen
Reijo Vuojärvi	hallituksen jäsen
Olli E Hietanen	hallituksen jäsen
Eino Kumpula	hallituksen jäsen
Erkki Lohela	nuorisotyönjohtaja, pojat
Tuula Erola	nuorisotyönjohtaja, tytöt
Sinikka Nissinaho	rahastonhoitaja
Mauno Hietanen	kunniapäällikkö
Sulo Nieminen	kunniajäsen
Risto Nieminen	kunnan palopäällikkö
Sirkka Hietala	tilintarkastaja
Aila Väyrynen	tilintarkastaja

LOPPUSANAT

Jos katselee Sodankylän VPK:n työtä sellaisena, kun se esiintyy pöytäkirjoissa, vuosikertomuksissa ja tilastoissa voi huomata, että nykyisin toimivien aktiivijäsenten joukossa on pitkä rivi miehiä, joiden työ ansaitsisi erikoismaininnan, mutta annetaan heidän rauhassa jatkaa tuloksellista työtään ja mainitaan vain, että VPK:n toimintaan on palopäällikkö Heikki Niemi tuonut merkittävän työpanoksen 1950 ja 1960–luvuilla. Pohja, jonka hän tarmokkuudellaan, asiantuntemuksella ja määrätietoisella työllä rakensi, heijastuu VPK:n toimintaan vielä 1980-luvulla. Myöskin palokuntaveteraanin Sulo ”Pappa” Niemisen tarmokkuutta ei voi unohtaa. Hän piti hoidossaan olevan kaluston käyttökelpoisena jo silloin, kun ei ollut tiedossa, jatkuuko VPK:n toiminta. ”Pappa” pitää nimikkokaluston, Thames ja Esa 20, kunnossa vieläkin. Tästä osoituksena se, että ”Pappa” kävi ostamassa sytytystulpat ja virranjakajan kärjet Tampereelta helmikuussa 1981, koska oikeita osia ei saanut lähempää ja Thames kulkee jälleen.

Palokunnan keskuudessa on aina vallinnut hyvä yhteishenki ja keskinäinen luottamus. Sen voi jokainen todeta, kun tulee mukaan palokuntaan taistelemaan niin väkevää voimaa vastaan kuin, mitä tuli on.

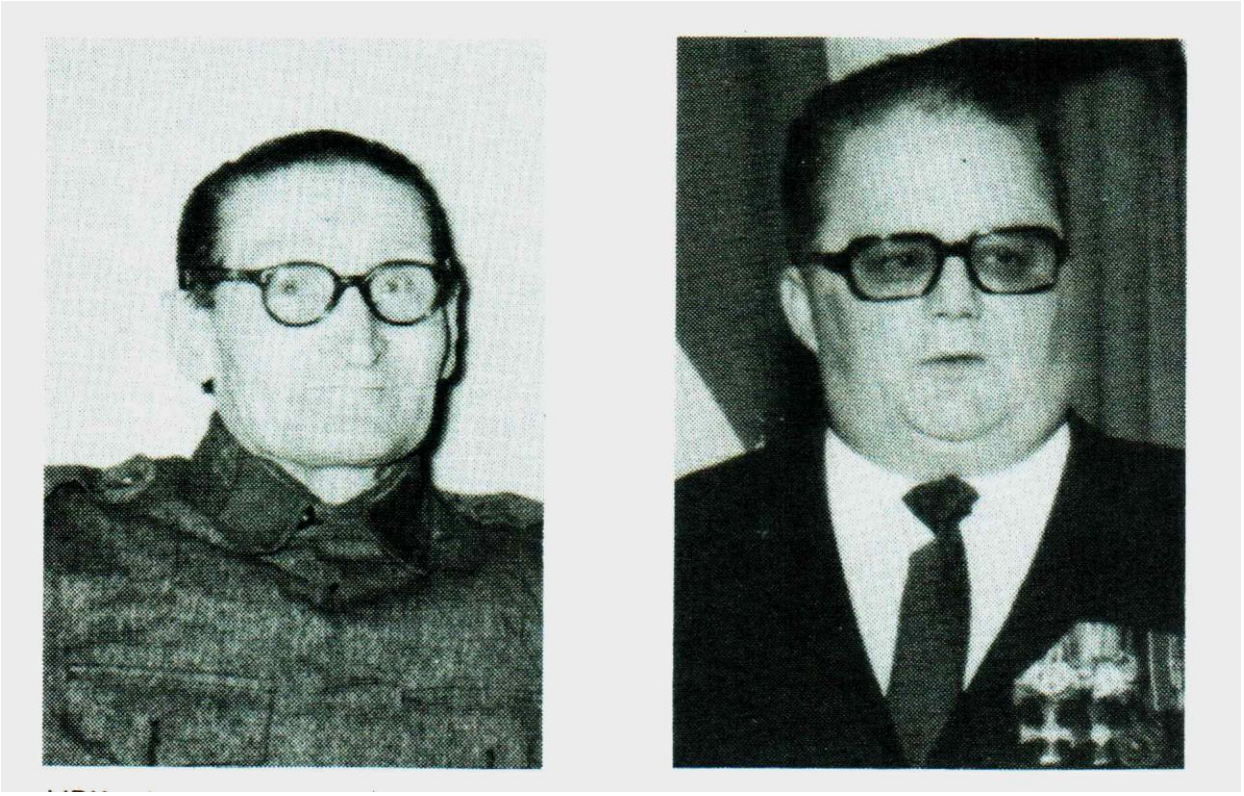

VPK:n kunniajäsen
Sulo ”Pappa” Nieminen

VPK:n kunniapäällikkö
Mauno ”Manu” Hietanen

Puh.joht. Ida Paarman

SODANKYLÄN VPK:N NAISOSASTON HISTORIIKKI

Sodankylän VPK:n naisosaston perustava kokous on pidetty Sodankylän kunnantoimistolla 7.11.1962. Perustavassa kokouksessa on ollut läsnä Kyllikki Vaara, Impi Niemelä, Terttu Talvio, Hilkka Tapio, Pirkko-Liisa Hietanen, Maila Alatorvinen, Rauni Karjalainen, Eeva Paarman. He päättivät yksimielisesti perustaa Sodankylän VPK:n naisosaston. Johtokuntaan valittiin silloin puheenjohtajaksi Kyllikki Vaara, sihteeriksi Maila Alatorvinen, rahastonhoitajaksi Hilkka Tapio. Johtokuntaan tuli valituksi Eeva Paarman, Terttu Talvio, Rauni Karjalainen, Pirkko-Liisa Hietanen, Impi Niemelä, Anja Kuivila ja Terttu Kemppainen. Johtokunnassa on ollut seitsemän jäsentä puheenjohtaja ja sihteerin ja rahastonhoitajan lisäksi. Jäsenmaksuksi päätettiin 100 mk jäseneltä.

Varsinainen toiminta aloitettiin Pirkko-Liisa Hietasen luona kahvitilaisuudella 15.11.-62, jolloin Kyllikki Vaara selosti palokuntalaisten työtä. Teatteriretkestä puhuttiin myös.

Vuonna 1963 24. helmikuuta pidetyssä kokouksessa keskusteltiin jo palokuntanaisten virkapuvusta, vain varojen puuttuessa hankinta siirrettiin toistaiseksi. Päätettiin VPK:n Palontorjuntaviikon aikana avustaa VPK:n miehiä peräti 100 mk:lla että voivat maksaa elokuvateatterin vuokran. Vuonna 1963 alkuvuodesta vieraili silloinen naistyönohjaaja Pirkko Vuorinen osastossamme, tilaisuus oli kunnantoimistolla. Tilien tarkastajina toimivat em. vuonna Terttu Hyttinen ja Helena Tikkanen. Varojakin oli jo karttunut, seuraavalle vuodelle jäi säästöä 395,36 mk.

Vuonna 1964 oli jo toimintasuunnitelmaakin. Päätettiin osallistua poikaosaston kanssa yhteiselle tunturiretkelle Kaarestunturiin keväällä. Jäsenmaksuksi päätettiin 2 mk jäseneltä, ainaisjäseneltä 10 mk. 27.2.1964 pidetyssä kokouksessa Albert ja Hilkka Tapion talossa valittiin puheenjohtajaksi Ida Paarman, sihteeriksi Terttu Kemppainen, rahastonhoitajaksi Hilkka Tapio. Johtokuntaan tuli Irma Immonen, Eeva Paarman, Terttu Talvio, Rauni Karjalainen, Pirkko-Liisa Hietanen, Hilkka Niemi, Liisa Suopanki, varapuheenjohtajaksi Irma Immonen.

Vuonna 1964 on ollut jo touhua kovasti, sillä silloin on ollut Läänin palokuntajuhlat Sodankylässä kesäkuun 28. päivänä. Päätettiin kaikki osaston jäsenet komentaa töihin. Palkallisiksi työntekijöiksi koulukeittiön puolelta päätettiin kutsua Hulda Teräs ja Aino Vikström, he myös olivat töissä. Samoin kaikki silloiset naisosaston jäsenet. Olihan siinä touhua kaikille jäsenille, Irma touhusi muonaa koulun keittiölle ja vielä virvokkeita ja muuta kuten karamelleja sai kylki vääränä pojat kantaa ja tytöt myydä.

Vuonna 1965 kevätkokouksessa on ollut läsnä 20 henkeä. Kokous pidettiin Rauni Hietalan luona. Puheenjohtajaksi valittiin Iida Paarman, sihteeriksi Terttu Kemppainen, johtokuntaan tuli valituksi Irma Immonen, Aino Hautaniemi, Rauni Hietala, Pirkko-Liisa Hietanen, Terttu Kemppainen, Liisa Suopanki, Hilkka Tapio, Anneli Välimaa ja Sirkka Hietala. Palokunnan kokouksiin edustajiksi tuli Irma Immonen, Liisa Suopanki ja Terttu Kemppainen. Lääninliiton naisedustus on myös muistettu ja sinne valittiin Ida Paarman. Tuolloin on ollut myös jäsenkerääjiä monta, Pirkko-Liisa Hietanen, Liisa Suopanki, Rauni Hietala ja Aino Hautaniemi.

Vuosi 1966 on ollut vähän hiljaisempi. Kevätkokous on ollut 17.3.1966, jossa on tilit ja toimintakertomukset hyväksytty. Syyskokous on myös pidetty 6.10.-66 aivan entisin voimin. Jäsenkerääjäksi on valittu Elma Tuovinen. Jäsenmaksu 1 mk jäseneltä. Johtokunnan kokouksia pidetty vain yksi. Työiltojen ilmoittaminen päätettiin antaa lehtiin seurapalstalle aina tiistaisin ja työillat pitää edelleenkin torstaisin.

Vuosi 1967. Vuosikokous pidettiin Albert Tapiolla kymmenen jäsenen voimin. Tilit ja edellisen vuoden toimintakertomus on hyväksytty. Syyskokous on pidetty 19.10.-67 Talviolla jälleen kymmenen jäsenen läsnä ollessa. Puheenjohtaja ja sihteeri samat kuin edellisenä vuonna. Palokunnan miesten kokouksissa päätettiin tarjota kahvit jotta miestenkään ei tarvitsisi kuivin suin istua. Johtokuntaan valittiin Leila Nieminen, Terttu talvio, Elma Tuovinen, Pirkko-Liisa Hietanen, Terttu Kemppainen, varalle Hilkka Tapio ja Rauni Hietala. Jäsenmaksu edelleen 1 mk jäseneltä.

Vuosi 1968 on ollut aivan tavallinen vuosi kevät- ja syyskokouksineen. Vuosikokous on ollut 7.3.-68 Anna Hietasella 14 jäsentä mukana. Tänä vuonna on tehty Luostotunturille retki 7.4.

1969 vuosikokous on ollut 9.4. Saapuvilla oli yhdeksän jäsentä. Sankarivainajien muistolaattatoimikunnalle on lahjoitettu 50 mk. Osallistuttu Torniossa pidettyyn Lapin läänin Palokuntanaistoimikunnan vuosikokoukseen. Kyytipoikana oli palopäällikkö Risto Nieminen. Huvitoimikunta on perustettu tänä vuonna, valituksi siihen tulivat Leila Nieminen, Sirkka Sipola, Hilkka Hietala ja Pirkko-Liisa Hietala.

Vuonna 1970 on suunniteltu opinto- ja virkistysretkeä. Päätettiin aloittaa rahaston kartuttaminen arpajaisten, myyjäisten ja tanssiaisiltojen pitämisellä.

Vuonna 1971 on ollut Leningradin matka ohjelmassa. Onpa suunniteltu kioskin tai jäätelönmyyntipaikan vuokraamista, jotka kuitenkin jäivät kyllä haaveiksi. Tallinnan ja Leningradin matka on tehty yhdessä VPK:n miesten kanssa kyseisenä vuonna. Lähtö matkalle oli 3.7.-71. Oltiin Tallinnan palokunnan vieraina. Siellä oli paljon ihmettelemistä. Tulomatkalla saimme tutustua Imatran kaupungin palokuntaan, jossa meitä kohdeltiin erittäin ystävällisesti. Kaupunki tarjosi meille lounaan. Totesimme, että tällaisia tutustumiskohteita saisi tulla toistekin. Palopäällikkö Korhonen oli kanssamme

kiertoajelulla, joten saimme tutustua myös kaupungin nähtävyyksiin. Viiri on muistona matkasta. Naisosasto avusti kutakin toimivaa jäsentä 100 mk:lla matkakustannuksiin.

Vuonna Vuonna 1972 tehtiin linja-automatka Helsinkiin yhdessä Ivalon ja Ranuan VPK:n naisten kanssa, valtakunnallisille VPK:n naisten 20 –vuotisjuhlille. Silloin oli hankittu naisille tummat virkapuvut. Otettiin osaa kulkueeseen. Pääjuhla oli Kauppakorkeakoulun juhlasalissa. Tämä matka oli meidän Sodankylän VPK:n naisten kymmenvuotisjuhlaretki samalla. Osallistuttiin myös Keijo Jaakolan muistorahaston keräykseen.

Vuosi 1972 mainitaan erittäin vilkkaana toimintavuotena. Luostolla on silloin ollut Lapin läänin palokuntanaisosastojen vuosikokous. Irja Seetula oli mukana. Osanottajia oli paljon. Ruskaretki Kaunispäälle tehtiin myös.

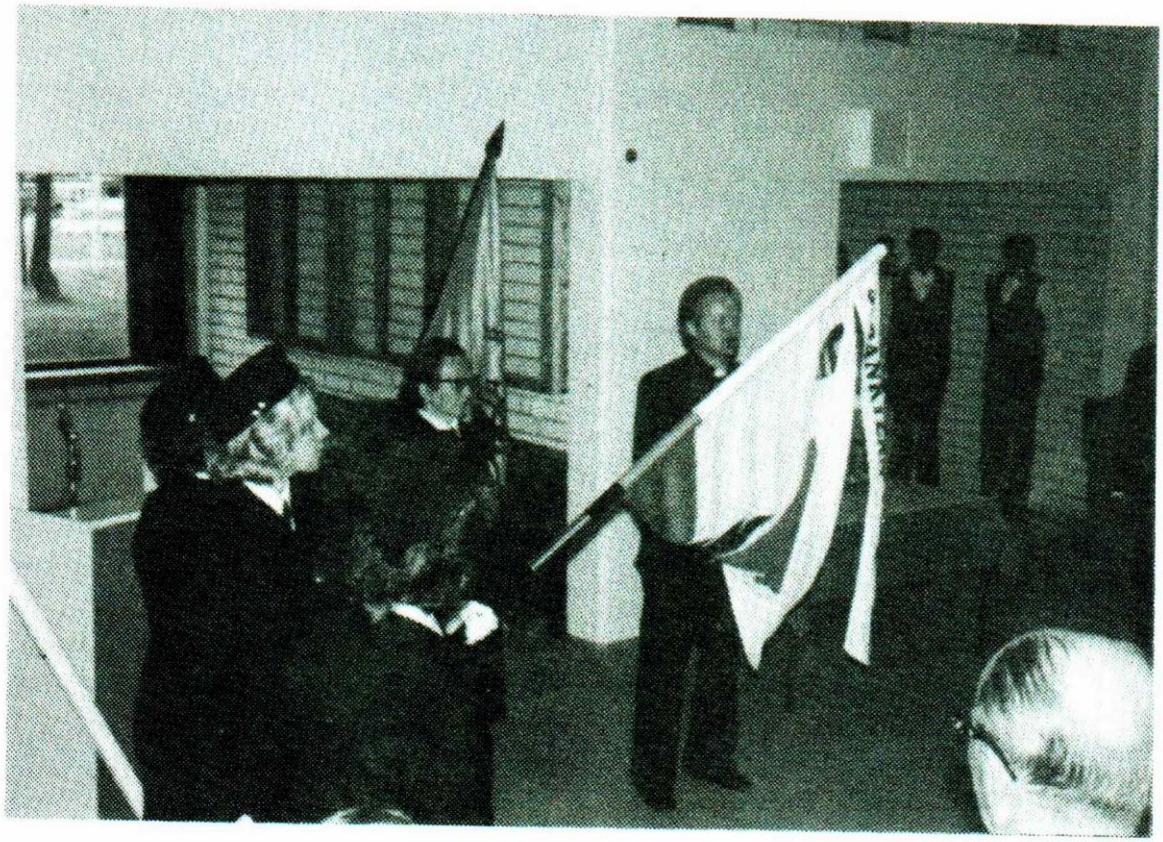

VPK:n uuden lipun vihkiäiset 1.9.1974

Vuonna 1973 meidän olisi silloisen toiminnanjohtaja Irja Seetulan mukaan pitänyt rekisteröityä omaksi osastoksi ja erottua kokonaan miehistä. Tähän emme katsoneet olevan aihetta, koska toiminta ”miesten kainalossa” oli paljon turvallisempaa. Eikä Lääninliiton naistyötoimikuntakaan siihen innostunut. Ainoa oli Kittilän edustaja, joka käytti erittäin voimakkaan puheenvuoron asian puolesta Kemijärvellä pidetyssä VPK:n naistyötoimikunnan vuosikokouksessa. Tämä järjestely olisi Irja Seetulan mukaan

tehostanut toimintaa. Hän lähetti myös paperit, jotta saisimme hoitaa rekisteröimisasian kuntoon. Tänä vuonna on pidetty yleisölle äitienpäiväjuhlat johon toimeliaat naisosaston jäsenet leipoivat kaikki tarvittavat kahvileivät ja järjestivät kaiken muunkin tarvittavan tavaran. VPK:n miehet kukittivat äidit ja tarjoilivat kahvit äideille. Juhla oli erittäin virkistävä meille järjestäjillekin. Ompeluiltoja on pidetty 20 kertaa, ja niissä on ollut 205 osanottajaa yhteensä. Tansseja on pidetty Torvisessa 5 kertaa, Revontulessa 4 kertaa, Luostolla yhden kerran, Syväjärvellä yhden kerran. Kevätkauden päättäjäisiksi käytiin saunassa ja uimassa Kantakievarissa.

Vuonna 1973 on tehty matka Lappeenrantaan, jossa oli VPK:n naisten valtakunnallinen kokous ja juhla, jossa myös osallistuttiin marssiin. Jäsenmaksu oli 1 mk jäseneltä.

Vuonna 1974 on toimittu tavalliseen tapaan. Työiltoja on pidetty, johtokunta kokoontunut kolme kertaa, huvitoimikunta viisi kertaa, ompeluiltoja 13 kertaa, tansseja Torvisessa kaksi kertaa, Veikkolassa kerran ja Kievarissa kolme kertaa. Kaikissa tilaisuuksissa yleisömenestys on ollut hyvä.

Tänä vuonna oli uuden paloaseman vihkiäiset, jolloin VPK:n naisilla oli juhlalliset lipun naulajaiset ja päivätilaisuudessa uuden, Lasse Talosen suunnitteleman, lipun luovuttaminen VPK:n miehille ja entisen lipun taltioiminen.

On osallistuttu opintopäiville Rovaniemellä sekä kolme naista radioliikennekurssille Sodankylässä. Harrastusmerkkejä on myös jaettu: I lk:n merkki Ida Paarmanille, II lk:n merkki Leila Niemiselle, Eini Tolvaselle, Sointu Ojuvalle, Mirja Vasilijeffille, Pirkko-Liisa Hietaselle, Hilkka Tapiolle, Sirkka Hietalalle ja Aila Väyryselle, III lk:n merkki Onerva Kustulalle, Raili Lepistölle, Hannele Niemelälle, Betti Mäkitarolle.

Vuonna 1975 meille tarjottiin Sodankylän kunnanvaltuuston kahvitusta heidän kokouksiensa aikana ja tehtävän otimme mielihyvin vastaan, koska siitä oli meille rahatuloa.

On järjestetty arpajaisia ja myyjäisiä tulojen kartuttamiseksi sekä tansseja. Tulipaloissa vahinkoja kärsineille perheille on avattu 200 mk:n keräyslistat, näitä perheitä oli tänä vuonna Nissinaho, Vaarala, Kangas ja Ollila.

Yleinen kirkkopyhä vietettiin 21.12-75 miesten kanssa. Kirkkokahvit juotiin paloasemalla. Tätä kirkkopyhäperinnettä olisi syytä edelleen noudattaa. Samoin perinteistä yhteistä joulujuhlaa VPK:n miesten kanssa.

Muonistuspukuja tänä vuonna hankittiin 11 jäsenelle. On käyty Rovaniemellä teatterissa yhdessä VPK:n miesten kanssa. Muurmanskissa käynti on ollut myös ohjelmassa.

Vuonna 1976 Lapin läänin palokuntapäivät ovat olleet Sodankylässä. Peuskoulun yläasteen tilat ovat olleet käytössämme. Muonitettiin ja marssittiin, komea oli kulkue. Kenttähartaus urheilukentällä, jonka piti kirkkoherra Koivisto, meitä oli niin paljon, ettemme olisi mahtuneet Sodankylän kirkkoon. Päivät olivat 12.-13.6.-76. Tänä vuonna on hyväksytty säännöt joissa pidetään vuosi- ja syyskokous erikseen. Palokuntanaisten valtakunnallinen valistus- ja virkistysleiri on ollut Ivalossa 29.7.-1.8.-76, johon on myös osallistuttu. Muonituskursseille on myös otettu osaa. Muonituspäälliköksi valittu Irja Mattila. Huvitoimikunta on toiminut edelleen.

Lapuan suuronnettomuuden uhreille on apuamme annettu rahallisesti.

Vuonna 1977 on saatu kunnalta täydennystä ruokailukalustoomme, lautasia, haarukoita ja ruuankuljetusastioita, jotka kaikki ovat olleet erittäin tarpeellisia kun on hoidettu ja muonitettu kunnallisten rakennusten harjannostajaisia.

Tänä vuonna on oltu myös Padasjoen leirillä ensimmäistä kertaa. Ensimmäisellä leirillä 18.7.-22.7. oli Irja Mattila ja Eeva Vuojärvi, toisella leirillä 22.7.-29.7. oli Irja Vasilijeff ja Eeva Vuojärvi. Tänä vuonna on keskusteltu nuorisotyöstä tyttöjen kohdalla, se on jäänyt meillä miesten tehtäväksi, koska naisosastolta puuttuu koulutusohjaaja. Vuoden alusta kunnanvaltuuston kahvitus jäi meiltä pois, koska valtuutettuja tuli niin paljon etteivät mahdu enää kokoontumaan VPK:n kerhohuoneessa paloasemalla. 4.10.-77 pidetyssä kokouksessa korotettiin jäsenmaksua 3 mk:sta 5 mk:aan.

Vuonna 1978 päätettiin täydentää yleisölle lainattavaa tarjoilukalustoa. Asiaa hoitamaan valtuutettiin Kerttu Poikela ja Eeva Vuojärvi.

Vuodet 1979 ja 1980 ovat toiminnaltaan olleet aivan tavanomaisia syys- ja kevätkokouksineen, myyjäisineen, harjannostajaismuonituksineen, työiltoineen.

Yleistä:

Maksaneita jäseniä on osastossamme vuosittain ollut 25-39. Perustajajäseniä on osastossamme aktiivisesti vielä mukana Pirkko-Liisa Hietanen ja Maila Alatorvinen. Mailan toimiessa edelleenkin rahastonhoitajana.

Rahastonhoitaja on vuosina 1962-1968 ollut Hilkka Tapio, sihteerinä vuosina 1964-1969 Terttu Kemppainen, vuosina 1970-1974 Sirkka Hietala, vuosina 1973-1977 Betty Mäkitaro, vuosina 1978-1979 Eeva Vuojärvi, vuonna 1980 Pirjo Paarman ja vuonna 1981 Ritva Huhta.

Muonituspäällikkö on Irja Mattila vuodesta 1976 alkaen. Puheenjohtaja on ollut Ida Paarman vuodesta 1964 alkaen vuoteen 1979 saakka. Vuonna 1980 puheenjohtaja on ollut Sointu Ojuva ja vuoden 1981 puheenjohtajaksi on valittu Eini Tolvanen.